

Dosarul nr. 2rci-185/18

Instanța de insolvabilitate: Curtea de Apel Chișinău (N. Traciuc)

Î N C H E I E R E

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător:
judecătorii:

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat,
în cauza de insolvabilitate, la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată
„Elitautodiamant” cu privire la declararea insolvabilității față de sine,
împotriva încheierii din 9 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea Serviciului Fiscal de Stat cu privire la repunerea în termen a cererii de
validare a creanțelor,

c o n s t a t ă :

La data de 2 aprilie 2015 Societatea cu Răspundere Limitată „Elitautodiamant”, a
depus în instanța de judecată cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de
insolvabilitate față de sine, din motivul incapacității de plată.

Prin încheierea din 15 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cererea introductivă
depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elitautodiamant” a fost admisă spre
examinare. În calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Anatolie Gîndea
deținătorul Autorizației nr. 9 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea din 19 mai 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea
introductivă depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Elitautodiamant”. S-a constatat
insolvabilitatea debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Elitautodiamant” și s-a
intentat procesul de insolvabilitate, fiind desemnat în calitate de administrator al procesului
de insolvabilitate – Anatolie Gîndea.

Prin încheierea din 8 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost intentată
procedura de faliment față de Societatea cu Răspundere Limitată „Elitautodiamant”, fiind
numit în calitate de lichidator – Anatolie Gîndea.

La data de 27 noiembrie 2015 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere, prin care a
solicitat repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor fiscale, recunoașterea
Direcției de Administrare Fiscală Botanica ca fiind creditor chirografar față de Societatea cu
Răspundere Limitată „Elitautodiamant” și validarea creanței în mărime de 439 997 de lei.

Prin încheierea din 9 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea Serviciului Fiscal de Stat cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor, ca fiind neîntemeiată.

La data de 23 aprilie 2018 Serviciul Fiscal de Stat a declarat recurs împotriva încheierii din 9 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi hotărâri.

În drept, și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art. 8 alin.(1) și (2) din Legea insolvenței, art. 116, 423, 424, 425, 427 lit. c) din Codul de procedură civilă.

Conform art. 1 alin.(4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În speță, se reține că recursul a fost depus peste termen și recurentul a solicitat repunerea recursului în termen.

Examinând temeiurile cererii de repunere a recursului în termen, în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că cererea cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului înaintată de către Serviciul Fiscal de Stat este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, iar recursul urmează a fi restituit, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 426¹ alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen sau instanța de recurs a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Conform art. 8 alin.(1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Articolul 425 din Codul de procedură civilă prevede că, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din suportul probatoriu anexat la materialele dosarului rezultă că, la data de 27 noiembrie 2015 Serviciul Fiscal de Stat a înaintat cerere, prin care a solicitat repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor fiscale, recunoașterea Direcției de Administrare Fiscală Botanică în calitate de creditor chirografar față de Societatea cu Răspundere Limitată „Elitautodiamant” și validarea creanței în mărime de 439 997 de lei.

Prin încheierea din 9 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea Serviciului Fiscal de Stat cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor, ca fiind neîntemeiată.

Totodată, s-a indicat modul și termenul de atac al încheierii. Serviciul Fiscal de Stat la data de 23 aprilie 2018 a declarat recurs împotriva încheierii din 9 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Dispoziția alin. (3) al aceluiași articol prevede că, la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat

actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie depuse documentele respective etc.).

În acest context, instanța de recurs reiterează că, prin prisma prevederilor legale citate termenul de declarare a recursului poate fi restabilit, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind neîntemeiată cererea Serviciului Fiscal de Stat cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului, or, recurentul cunoscând despre normele procesuale civile în privința termenului de atac al încheierii, a declarat recurs abia la data de 23 aprilie 2018, adică peste termenul de 15 zile prevăzut de art. 8 alin.(1) din Legea insolvenței și art. 425 din Codul de procedură civilă, încheierea fiind pronunțată la 9 noiembrie 2017.

Mai mult decât atât, recurentul nu a invocat careva motive întemeiate și nu a prezentat probe întru admiterea cererii privind repunerea în termenul de declarare a recursului.

Or, de fapt se precizează că, reprezentantul Serviciului Fiscal de Stat a cunoscut despre încheierea contestată, modul și termenul de atac, ultimul fiind prezent în ședința de judecată din data de 9 noiembrie 2017, când a fost pronunțată încheierea integral (f.d.18-19).

La acest segment, instanța de recurs reiterează prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, conform cărora, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Instanța de recurs menționează că, recurentul nu a respectat termenul prevăzut expres la art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței, nu a depus diligența necesară și nu a declarat recurs în termen de 15 zile din data pronunțării hotărârii. Examinarea unui astfel de recurs ar presupune verificarea unei hotărâri judecătorești rămasă irevocabilă, astfel încălcându-se principiul securității raporturilor juridice, precum și, ar încălca drepturile celorlalte părți la un proces echitabil. Iar, o asemenea soluție este compatibilă cu standardele inserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Melnic contra Moldovei (din 14 noiembrie 2006) și cauza Ponomaryov contra Ucrainei (din 3 aprilie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Luând în considerare cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge cererea cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului și de a restitui recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

În conformitate cu art. 426¹alin.(1) lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se respinge cererea Serviciului Fiscal de Stat cu privire la repunerea în termenul de declarare a recursului.

Se restituie recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu